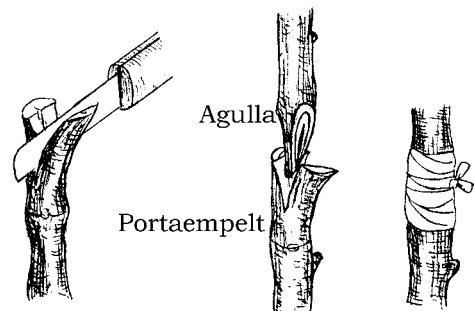

4. EL CONREU DE LA VINYA

4.1 Plantar i empeltar

Abans de plantar els ceps cal fer un estudi del sòl i escollir el portaempelt més escaient. El marc de plantació clàssic era el de línies de ceps separades per un metre entre elles i de ceps col·locats a mig metre de distància. Avui es planten línies de ceps sobre un suports de filferros tensats des dels extrems; les distàncies entre ceps poden variar, de 1 m. a 1'5. La distància entre línies és de 2'6 a 3 metres per facilitar el pas dels tractors.

Per evitar l'atac de la fil·loxera, les arrels (que són la porta d'entrada del paràsit) han de ser d'una varietat resistent: el cep americà. Per això aquest peu resistent (portaempelts, patró) cal empeltar-lo amb la varietat europea desitjada. L'empelt associa els dos trossos de planta i forma una planta completa unida per un teixit de soldadura que permet circular la saba des de l'arrel (formada en el portaempelt) fins la part aèria (tronc, branques i fulles). Hi ha diferents tipus d'empelts, però el més corrent és el d'agulla. Actualment es solen plantar directament ceps ja empeltats que es compren als viviers especialitzats

Empelt d'agulla

4.2 Adobar

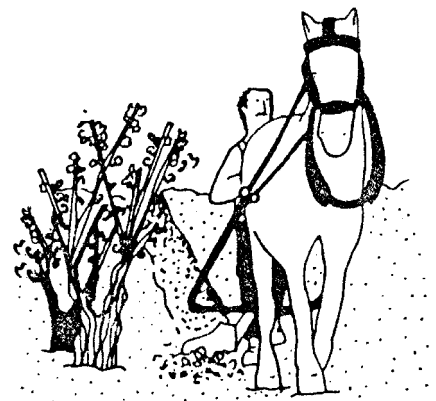
Es fan dues menes d'adobat:

- **L'adobat de fons:** es fa a la tardor o a l'hivern, a l'època de repòs de la planta, per restituir els nutrients que ha consumit la planta per créixer i produir el raïm. Es porta a terme incorporant a la terra fems i/o adobs químics.
- **L'adobat de cobertera:** es realitza abans de la floració per aportar al sòl determinats nutrients que la planta necessitarà, en aquesta fase, per poder obtenir una bona producció. S'escampen per sobre de la terra adobs que es poden assimilar ràpidament.

4.3 Llaurar

Antigament aquesta feina es feia amb **arades** tirades per cavalls i mules. Actualment es fa amb **tractors**.

- **Llaurada a l'hivern:** per esponjar i airejar la terra.
- **Llaurada a la primavera:** per treure les males herbes del camp i esponjar la terra de forma que pugui retenir l'aigua aportada per les pluges. Aigua que la planta necessitarà per l'època més seca, a l'estiu.

4.4 Podar

S'ha de podar durant la parada hivernal de la planta. Cal podar per:

- Limitar la producció de fusta i afavorir la producció de fruit
- Retardar l'envelliment del cep
- Donar una forma concreta al cep

S'anomena sistema de poda la disposició que es dona a les diferents parts del cep: tronc, braços, sarments, etc. El sistema de poda més tradicional és l'anomenat "*poda en vas*", que consisteix en donar al cep l'aparença d'un arbust baixet amb un nombre de braços entre tres i cinc. Actualment els ceps es fan créixer emparrats. Aquesta feina es fa amb les **tisores de podar**.

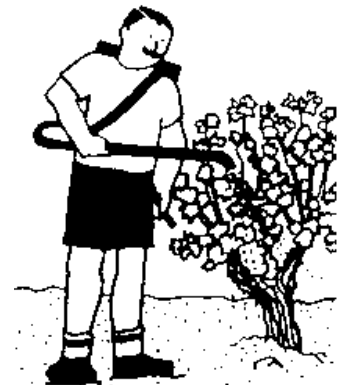
4.5 Esporgar en verd o esgriolar

A la primavera, quan la planta entra en el període actiu de vegetació, i després de la floració, es poden realitzar el que s'anomenen esporgues en verd (les esporgues en sec es fan a l'hivern: quan la planta està en repòs i no perd saba). Aquestes operacions reben diferents noms segons la regió: **esgriolar**, **escabellar**, **descabellar**, etc. Consisteix en eliminar els brots que sobren perquè els altres creixin millor, o algunes fulles perquè la planta estigui més airejada i rebí millor la llum del sol. Aquesta feina es realitza amb les **mans** i no calen tisores.

4.6 Ensofrar i ensulfatar

Quan les condicions meteorològiques són favorables perquè el cep sigui atacat per algun fong o insecte es fan tractaments preventius, si fa falta també es fan tractaments curatius. Antigament i en vinyes petites es feien amb màquines carregades a l'esquena i, actualment, es realitza amb **sulfatadores** arrossegades per un tractor.

4.7 Veremar

És molt important determinar el moment en què s'ha de collir el raïm. S'ha de fer quan aquest ha arribat al punt ideal de maduració, en què s'ha assolit un equilibri entre els àcids (que anaven disminuint) i els sucres (que tendien a augmentar) que formen part de la composició del fruit.

Aquest moment es sol produir a finals de l'estiu o començaments de la tardor, depenent de la localització geogràfica, del clima, de la varietat del cep, etc.

Antigament es tallava el peduncle amb un **falçó o vermall**, es tirava a les **portadores***, tapades amb **capells o caparons**, que es portaven a bast o es carregaven als carros i es transportaven al lloc de la vinificació. Avui dia encara es segueix collint igual, encara que es fan servir les **tisores**, i el transport fins als cellers es fa amb **remolcs tibats per tractors o camions**.

Però actualment la collita també es va mecanitzant. Els raïms es trenquen més i perilla que el most s'oxidi, però té l'avantatge que és molt més ràpida i es pot fer de nit amb temperatures més baixes i d'aquesta manera no hi ha tant perill d'oxidació.

El raïm de taula que es consumeix com a postres es cull amb molta cura, a mà, i es diposita en embalatges especials per evitar els cops.

4.8 Calendari de treballs

ESTACIÓ	FASE DE LA PLANTA	FEINES
Hivern	• Repòs	• Podar • Llaurar • Tractaments preventius d'hivern • Adobar
Primavera	• Brotada de sarments i fulles • Floració • Fecundació de la flor	• Esgriolar o poda en verd • Llaurar • Adobar • Tractaments contra: - Mildiu - Cuc del raïm - Oïdium - Podridura
Estiu	• Maduració del fruit	• Tractaments contra: - Mildiu - Cuc del raïm - Oïdium - Podridura
Tardor	• Caiguda de les fulles	• Tractament contra la podridura • Verema